

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 2PP/40/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114010771
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Schmidtová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3114010771.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti odsúdenému F. O., nar. XX.XX.XXXX v Trnave, trvale bytom G., G. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, o žiadosti odsúdeného o podmieňné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS Dubnica nad Váhom dňa 23.07.2014, predsedníčkou senátu JUDr. Beátou Schmidtovou a prísediacimi Ing. Ladislavom Frohnom a Rudolfom Bulicom takto

rozhodol:

rozhodol:

Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona s použitím § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa žiadosť odsúdeného F. O., nar. XX.XX.XXXX, o podmieňné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/11/2012 zo dňa 06.11.2012 právoplatný 31.01.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/147/2012 zo dňa 31.01.2013 z a m i e t a.

odôvodnenie:

Dňa 30.04.2014 bola Okresnému súdu Trenčín doručená žiadosť odsúdeného F. O., podaná v jeho mene obhajcom, o podmieňné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uložený mu v trestnej veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/11/2012, ktorú odôvodnil tak splnením formálnej podmienky (dňa 07.05.2014 mu vznikne nárok na podmieňné prepustenie), ako aj splnením materiálnej podmienky (pracuje ako brigádnik pri výmene prádla a vykonáva službu pri pomoci pedagógovi, aktívne sa zapája aj do mimopracovných aktivít, za čo mu boli udelené tri pochvaly a taktiež má päť kladných zápisov, pričom mu nebol udelený disciplinárny trest). V prípade podmieňného prepustenia má zabezpečené bývanie na adrese Trnava, Tehelná 33 a chce pokračovať vo výkone podnikateľskej činnosti, nakoľko stále je konateľom aj spoločníkom spoločnosti V.I.A. EMINOR, s.r.o., so sídlom Trnava, Tehelná 33, IČO : 44 833 571. Poukázal, že vo výkone trestu je prvýkrát a prehlásil, že ľutuje dobu strávenú v izolovanom prostredí od spoločnosti, rodiny a spoločenského života.

F. O. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/11/2012 zo dňa 06.11.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/147/2012 zo dňa 31.01.2013, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Odsúdený na výkon trestu nastúpil dňa 31.01.2013. Jeho výkon má po započítaní väzby predpokladane vykonať dňa 07.09.2015.

Lehota na podanie žiadosti o podmieňné prepustenie odsúdenému plynula od 07.05.2014. Z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom zo dňa 14.05.2014 vyplýva, že odsúdený je slobodný, s ukončeným stredoškolským vzdelaním bez maturity, pôvodným povoláním čašník, pred výkonom trestu

podnikateľ, netrestaný. Počas výkonu väzby sa u odsúdeného vyskytli nedostatky v správaní, ktoré po upozornení ihneď odstránil. Komplexne ústav hodnotí, že jeho správanie a plnenie povinností je na požadovanej úrovni. V tunajšom ústave sa nachádza od 12.02.2013 a v súčasnosti je zaradený do kolektívu odsúdených s diferenciacnou skupinou B. Adaptácia na výkon trestu bez výraznejších problémov. Plnenie elementárnych povinností (uloženie osobných vecí, ustrojenosť, osobná a kolektívna hygiena) je na dobrej úrovni. V kolektíve odsúdených bez konfliktov. K nadriadeným sa správa slušne. Príkazy plní. Funkciu z radov odsúdených nezastáva. Vo voľnom čase sleduje televíziu, počúva rádio, odoberá rôzne denníky, pravidelne sa zapája do spoločne organizovaných činností. Podľa potreby ústavu sa zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného. Vykonáva službu na sektore a výmenu bielizne na sektore. Je členom športového krúžku. Bol zaradený na pracovisku ručného šitia obuvi, avšak zo zdravotných dôvodov bol po krátkej dobe vyradený. Od vyradenia je pracovne nezaradený. Kontakt udržiava s matkou, sestrou, synovcom, bratrancom, priateľkou formou korešpondencie, návštev a telefonovania. Formou korešpondencie udržiava kontakt aj s viacerými priateľmi z civilného života. Matka a sestra sa snažia odsúdeného podporovať po stránke materiálnej a psychickej. Doposiaľ bol trikrát disciplinárne odmenený, Disciplinárne potrestaný nebol. Ciele stanoveného programu zaobchádzania plní. S odsúdením nie je úplne stotožnený, ale jeho právne vedomie je na takej úrovni, že si je vedomý, že trest si musí vykonať a chce ho vykonať bez akýchkoľvek problémov. Odsúdený deklaruje pevný záujem o bezproblémový život po výkone trestu. Resocializačná prognóza odsúdeného je hodnotená ako priaznivá, a to na základe nízkeho rizika sociálneho zlyhania, najmä z dôvodu pravidelného zamestnania, stabilného finančného príjmu a z dôvodu, že doposiaľ nebol súdne trestaný. Na záver ústav uvádza, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok pre podmienené prepustenie a jeho prepustenie ústav odporúča.

Následne bolo vyššie uvedené hodnotenie ÚVTOS Dubnica nad Váhom doplnené podaním zo dňa 04.06.2014 o skutočnosť, že dňa 27.05.2014 bol ústavu doručený neprávoplatný rozsudok Špecializovaného trestného súdu Pezinok sp. zn. PK 2T/14/2013 zo dňa 26.05.2014, ktorým bol Adam Štefunko odsúdený k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 24 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Dňa 22.07.2014 bol ÚVTOS Dubnica nad Váhom faxom z Najvyššieho súdu SR doručený príkaz na dodanie F. O. do väzby, nakoľko bol vykonateľným uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2To/9/2014 zo dňa 22.07.2014 vzatý z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku do väzby, a to okamihom právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Trenčín o podmienenom prepustení vo veci vedenej pod sp. zn. 2Pp/40/2014, pokiaľ u neho nie je nariadený výkon ďalšieho trestu, a to bezprostredne po vydaní príkazu na jeho prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Z aktuálneho odpisu registra trestov odsúdeného a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, pre trestný čin vydierania (viď v súčasnosti vykonávaný trest) a trestný čin výtržníctva vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/22/2013 (upustenie od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na v súčasnosti vykonávaný trest).

Zástupca ÚVTOS Dubnica nad Váhom sa na verejnom zasadnutí pridržiaval písomného hodnotenia, v ktorom nenastala od jeho vypracovania žiadna zmena.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol žiadosť odsúdeného zamietnuť, nakoľko nie je u odsúdeného splnená materiálna podmienka, ktorá sa týka predpokladu vedenia riadneho života v budúcnosti. Poukázal na odsúdenie pre trestný čin výtržníctva ako aj odsúdenie pre zločin vydierania (ktoré v súčasnosti vykonáva), teda pre trestný čin s vysokou mierou závažnosti. Preto nepovažuje vybočenie odsúdeného z pravidiel vedenia riadneho života za náhodné a ojedinelé. Je toho názoru, že vzťah odsúdeného k spoločensky chráneným hodnotám a záujmom je výrazne negatívny a odsúdený vykazuje vysoký stupeň mravného narušenia. Taktiež poukázal, že odsúdený je zjavne nekritický k spáchaniu svojej trestnej činnosti, čo možno vyvodiť aj s poukazom na obsah hodnotenia ÚVTOS Dubnica, v zmysle ktorého odsúdený nie je úplne stotožnený so svojim odsúdením. Všetky tieto skutočnosti vystupujú zvlášť do popredia v súvislosti s jeho posledným odsúdením, ku ktorému došlo zo strany Špecializovaného trestného súdu, kde mu bol za trestný čin hrubého nátlaku uložený trest odňatia slobody v trvaní 24 rokov. Zároveň poukázal, že si je vedomý toho, že odsúdenie Špecializovaným trestným súdom nie je právoplatné, avšak táto skutočnosť nebráni vytvoriť si obraz o

sklonoch odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti a o jeho ďalšom správaní v budúcnosti, ktoré nedáva záruku na vedenie riadneho života. Vzhľadom na vyššie uvedené, preto považuje prokurátor žiadosť odsúdeného za predčasnú a považujem za potrebné, aby jeho správanie bolo ďalej sledované vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Obhajca na verejnom zasadnutí uviedol, že trvá na podanej žiadosti a myslí si, že u odsúdeného je splnená aj materiálna podmienka. Po oboznámení sa s hodnotením ústavu má za to, že materiálna podmienka je splnená, pretože z hodnotenia vyplýva, že odsúdený plní program zaobchádzania, čo je podložené konkrétnymi skutočnosťami, a to že odsúdený sa voči nadriadeným správa slušne, úctivo a plní uložené príkazy, má snahu počas výkonu trestu pracovať (bol zaradený aj ako šič obuvi, avšak len zo zdravotných dôvodov mu nebolo umožnené túto prácu vykonávať), zapája sa do spoločne organizovaných činností a do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti. Napokon v závere hodnotenia sa uvádza, že odsúdený plní ciele resocializačného programu a prejavuje aj aktívny záujem na jeho plnení. Poukázal na udržiavanie vonkajších vzťahov s blízkymi osobami, ako aj na skutočnosť, že odsúdený má v prípade prepustenia kde bývať a má prisľúbenú prácu. Poukázal, že v minulosti nebol, okrem odsúdenia, za ktoré v súčasnosti vykonáva trest, súdne trestaný. V hodnotení riaditeľa sa konštatuje, že u odsúdeného je nízke riziko sociálneho zlyhania, a preto odporúča odsúdeného podmiennečne prepustiť. Ďalej poukázal na ustanovenie § 66 ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorého by súd mal pri rozhodovaní brať do úvahy i skutočnosť, že odsúdený vykonáva trest v ústave s minimálnym stupňom stráženia. Po oboznámení sa s obsahom spisu obhajoba zistila, že v tomto sa nachádza oznámenie Špecializovaného trestného súdu zo dňa 29.05.2014. Obhajoba sa s týmto oznámením nestotožňuje, a nesúhlasí. Skutky, ktoré sú odsúdenému kladené za vinu v oznámení nespáchal a podal voči rozhodnutiu súdu odvolanie. Súd by pri svojom rozhodovaní toto oznámenie nemal vôbec brať do úvahy, a to s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 4 Tr. zákona, podľa ktorého každý, proti komu sa vedie trestné konania sa považuje za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu. Pokiaľ toto oznámenie má byť súčasťou spisu, a má sa z neho vychádzať, došlo by u odsúdeného k porušeniu tohto práva, ktoré vyplýva z čl. 50 Ústavy SR. Obhajoba poukazuje na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva sp. zn. 30810/03 zo dňa 01.03.2007 vo veci Gerins proti Holandsku, podľa ktorého prezumpcia nevinoty, ktorú garantuje čl. 6 ods. 2 dohovoru, bude porušená, ak súdne rozhodnutie alebo vyhlásenia, týkajúce sa osoby obvinenej z trestného činu, odráža názor, že táto osoba je vinná skôr, než jej bola vina zákonom preukázaná. Na základe vyššie uvedeného, preto odsúdený pri zohľadnení zákonných dôkazov má splnenú aj materiálnu podmienku podmiennečného prepustenia z výkonu trestu, a preto obhajca navrhuje vyhovieť žiadosti, odsúdeného podmiennečne prepustiť a určiť primeranú skúšobnú dobu.

Odsúdený na verejnom zasadnutí trval na prejednaní žiadosti. V plnom rozsahu sa pripojil k prednesu obhajcu. Vo vzťahu k prednesu prokurátora má za to, že jedna vec je vydieranie, za ktoré bol právoplatne odsúdený, a za ktoré si vykonávam trest, a druhá vec je neprávoplatný odsudzujúci rozsudok Špecializovaného trestného súdu. Poukázal, že spĺňa tak formálne ako aj materiálne podmienky pre podmiennečné prepustenie. Uviedol, že dňa 22.07.2014 bol na neverejnom zasadnutí Najvyššieho súdu SR, kde bol vzatý do väzby v prípade, ak by bol v tejto veci podmiennečne prepustený. Nemyslí si, že by mal mať niekto dojem, že ak bude podmiennečne prepustený, bude na slobode a páchať trestnú činnosť. Argumentoval tiež, že prokurátor z Úradu špeciálnej prokuratúry ako aj obhajoba podali odvolanie, aby celý neprávoplatný odsudzujúci rozsudok Špecializovaného trestného súdu odvolací súd zrušil a vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Preto je pravdepodobné, že rozsudok bude zrušený a vrátený. Na záver uviedol, že v inej kauze, ktorá bola vylúčená na samostatné konanie (kauza Rastislav Horváth), ktorý bol spoluobžalovaný zo spáchania skutkov spolu s ním, bol Špecializovaným trestným súdom oslobodený a oslobodzujúci rozsudok potvrdil aj Najvyšší súd SR. Z uvedeného dôvodu existuje veľká pravdepodobnosť, že bude oslobodený aj on. Vo vzťahu k trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde stále platí k jeho osobe prezumpcia nevinoty.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej

republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s žiadosťou odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného F. O. bola síce splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), ale nebola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe súd dospel k záveru, že žiadosť odsúdeného nebola s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona dôvodná. Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uložených trestov odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných, resp. mimopracovných úloh, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak v danom prípade sa táto tiež javila ako splnená.

Splnená však nebola dôsledne tretia z citovaných podmienok, ktorou bolo dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode t.j. neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy. V prípade F. O. je súd toho názoru, že vzhľadom na verejnom zasadnutí oboznámené dôkazy je riziko recidívy odsúdeného príliš veľké, pričom súd pri rozhodovaní nebral do úvahy neprávoplatné odsúdenie vo veci Špecializovaného trestného súdu v Pezinku pod sp. zn. PK 2T/14/2013. Z hodnotenia ústavu síce vyplynulo, že resocializačná prognóza odsúdeného je hodnotená ako priaznivá, a to pre nízke riziko sociálneho zlyhania najmä z dôvodu pravidelného zamestnania, stabilného finančného príjmu a z dôvodu, že doposiaľ nebol súdne trestaný, avšak v tejto súvislosti je potrebné podotknúť, že ústav nemal možnosť komplexne zhodnotiť trestnú minulosť odsúdeného, keďže nemal k dispozícii aktuálny odpis z registra trestov. Súd vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného (dvakrát právoplatne odsúdený) dospel k záveru, že riziko recidívy je u odsúdeného príliš veľké, a to s prihliadnutím na násilnú povahu páchaných trestných činov, pre ktoré bol doposiaľ právoplatne odsúdený (trestný čin vydierania vo veci Okresného

súdu Trnava pod sp. zn. 4T/11/2012, ktorý v súčasnosti vykonáva a trestný čin výtržníctva vo veci Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 6T/22/2013). V tejto súvislosti súd tiež poukazuje, že odsúdený už v čase spáchania trestných činov, pre ktoré bol právoplatne odsúdený, vyvíjal podnikateľskú činnosť, mal tak pravidelný príjem, a napriek týmto skutočnostiam sa dopustil vyššie uvedených násilných trestných činov, čím je podľa názoru súdu dostatočným spôsobom vyvrátená ústavom prezentovaná priaznivá resocializačná prognóza odsúdeného. Práve naopak. Na základe trestnej minulosti odsúdeného je súd toho názoru, že riziko recidívy je u odsúdeného príliš veľké, a to aj napriek pozitívnemu sociálnemu zázemiu odsúdeného na slobode. Preto s prihliadnutím na pozitívny vplyv súčasného výkonu trestu na odsúdeného, je podľa názoru súdu potrebné, aby vykonávaný trest v celosti vykonal, už aj z dôvodu následného odsúdenia vo veci Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 6T/22/2013, keď nebol uložený trest, ale súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/11/2012, ktoré v súčasnosti vykonáva.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a tiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorý vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, všestrannom zhodnotení jeho doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, dospel k záveru, že u odsúdeného F. O. nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov súd zamietol jeho žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko odsúdený nespĺňa dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne, ktorá má v prípade, ak ju podá prokurátor, odkladný účinok.